

min Hovedindvending imod Forslaget. Jeg fastholder fremdeles, at en saadan Tilføjelse som den, det ærede Medlem foreslaar til Paragraffen, altsaa en Tilføjelse om velgørende Institutioner i Almindelighed, er for vag og elastisk til at kunne bruges i et Lovforslag.

Den næste Bemærkning, jeg vil gøre, er til det ærede Medlem for Fredericia (Ousen), der staar som Ordfører for Ændringsforslag under Nr. 19. Det Ændringsforslag, som det ærede Medlem og hans Medforslagsstillere have stillet, er af ret indgribende Betydning. De ærede Forslagsstillere maa jo vide, at naar henses til Skattereforens Gennemførelse i det andet Ting og til Udsigten for dens Gennemførelse her i dette Ting, har netop Spørgsmaalet om den finansielle Balance været et af de allervigtigste. Den højtærede Finansminister har sat en finansiell Balance ind i Forslagene som en absolut Betingelse for, at han kunde tiltræde Forslagene, og Landstingets Flertal har anerkendt dette som fuldstændig berettiget. Fra dette Tings Side var det slaaet fast allerede paa et meget tidligt Tidspunkt i denne Rigsdagssamling ved en Udtalelse — jeg har allerede tidligere henvist dertil — af det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen), der gik ud paa, at hvad vi maatte kræve, var en finansiell Balance paa Skattelovene. Dette er ogsaa opnaaet tilnærmelsesvis. Men naar det ærede Medlem nu foreslaar, at der yderligere skal stilles i Udsigt, at Kommunerne kunne faa 1 Million Kroner i Fremtiden som Statstilskud, vil jeg, selv om man kunde have Sympati for Tanken, dertil sige, at hvis vi her i Tinget vilde vedtage et saadant Forslag, der vilde betyde, at Forslaget skulde sendes tilbage til Landstinget, vilde det være meget farligt. Det vilde være farligt, idet man da stod over for et Spørgsmaal om i Fremtiden at baandlægge en Del af de Indtægter, som ville fremkomme ved Skattelovene, og der-ved maaske hindre Staten i at løse fremtidige Opgaver, som dog maatte sættes i første Række. Det har derfor forundret mig meget, at det ærede Medlem for Fredericia sammen med andre ærede Medlemmer have stillet dette Forslag, og det saa meget mere som disse ærede Medlemmers tidligere Partifælle oppe i Landstinget stillede et lignende Forslag, som han dog tog tilbage, vistnok under Hensyn til Stemningen hos Tingets Flertal over for Spørgsmaalet om Balance, hvad jeg her har gjort opmærksom paa.

Jeg kan derfor ikke andet end fraraade det høje Ting at stemme for dette Ændringsforslag.

Borghjerg: Den højtærede Minister svarede, at en Henvisning til Paragraftallene 17—19 kunde der ikke være Tale om, thi man henviste aldrig i samme Afsnit fra den ene Paragraf til den anden. Men det er netop det, man har gjort i det foreliggende Forslag. Hvis den højtærede Minister vil se efter i § 18, første Stykke, vil han finde en Henvisning til § 16, første Stykke, altsaa netop en Henvisning til en Paragraf i samme Afsnit. Den højtærede Minister søgte ved Hjælp af Rigsdagstidenden at stedfæste, at jeg i Fjor havde protesteret mod Nedsættelsen af Kjøbenhavns Kommunes Skatteprocent. Det behøver ikke nogen Stedfæstelse ved Hjælp af Rigsdagstidenden. Det er vort gamle Standpunkt, som man baade fra vor og den liberale Side, den demokratiske Side, har været imod. Vi have været imod, at man greb ind i den Smule finansielle Selvstyre, Kjøbenhavns Kommune har. Vi have altid protesteret mod, at man berøvede Kjøbenhavns Kommunekasse dens Indtægter. Men ganske som jeg i Fjor protesterede mod 2 pCt., maa jeg i Aar protestere mod 2½ pCt. Det er ganske det samme, som vi fra vor Side have sagt: man skal lade Kjøbenhavn beholde sine Indtægter, eftersom de knapt nok slaa til alligevel, og eftersom det ny Tilskud, den faar paa anden Maade, heller ikke slaar til. Og man skal tillade os at indkræve vore Indtægter paa en bedre Maade, nemlig ved Hjælp af en stigende Skala, som andre Kommuner have Ret til. Jeg kan stadig ikke se, at vi skulle være taknemmelige, fordi man nu siger 2½ pCt. i Stedet for 2 pCt. Naar vi i Fjor protesterede mod Nedsættelse fra 3 til 2 pCt., maa vi i Aar protestere mod en Nedsættelse fra 3 til 2½ pCt. ganske med samme Grund, thi 2½ pCt. er akkurat nøjagtig det samme i Aar, som de 2 pCt. vare i Fjor. Jeg maa protestere mod ethvert Indgreb i vort finansielle Selvstyre. Jeg maa forlange, at vi bevare det i hvert Fald i samme Udstrækning som nu — helst faa det udvidet — og endvidere at vi faa Ret til at paaligne Skatten efter stigende Skala. Og det er ogsaa sikkert nok, at jo mere vi sætte Procenten ned, desto sværere bliver det for os at faa Ret til at paaligne den efter en stigende Skala. Det er noget, som den højtærede Minister ogsaa selv i sin Tid har erkendt, og det kan